

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh cư sĩ

Bài thứ 16

[Kính chào các bạn đồng học!]

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

[Hôm qua chúng ta đã kết thúc chương I Gia đình muốn hạnh phúc phải giáo dục đạo đức cho con cái;

Hôm nay trước khi vào bài học, tôi xin nhắc lại câu nói của Mạnh Tử mà chúng ta đã học ở bài 1: “Cái căn bản của thiên hạ là quốc gia, cái căn bản của quốc gia là gia đình, cái căn bản của gia đình là bản thân mình vậy”.

Bạn thấy đấy, bắt đầu từ mỗi một con người làm nền tảng: con người tốt thì gia đình tốt, gia đình tốt thì quốc gia tốt, quốc gia tốt thì thiên hạ thái bình.

Cho nên chương I của chúng ta là gì ạ? Gia đình muốn hạnh phúc phải giáo dục đạo đức. Đấy, bạn thấy chưa ạ, bắt đầu từ gốc là mỗi một con người trong gia đình phải được giáo dục đạo đức.

Bây giờ chúng ta bắt đầu học tới:

Chương II: XÃ HỘI MUỐN HẠNH PHÚC PHẢI GIÁO DỤC ĐẠO ĐỨC

Chương này có 4 nội dung lớn:

I. KHỞI NGUỒN MỌI VẤN ĐỀ ĐỀU BẮT ĐẦU TỪ TƯ TƯỞNG

- II. TỰ TƯỞNG TỰ TƯ DẪN ĐẾN XÃ HỘI BẤT ỔN
- III. MUỐN TRỪ BỎ TỰ TƯ PHẢI GIÁO DỤC ĐẠO ĐỨC
- IV. GIÁO DỤC ĐẠO ĐỨC PHẢI BẮT ĐẦU TỪ ĐÂU?

Chúng ta bắt đầu nghe Tiến sĩ Thái giảng mục I:

I. KHỞI NGUỒN MỌI VẤN ĐỀ ĐỀU BẮT ĐẦU TỪ TƯ TƯỞNG

Các bạn! Trong chọn lựa có một chọn lựa quan trọng, chọn lựa tư tưởng, quan niệm của bạn, gọi là “Trạch niệm”. [*“Trạch” chính là chọn lựa, “niệm” là gì ạ? Chính là tư tưởng, hay “niệm” chính là nhớ nghĩ đấy, niệm Phật, niệm là nhớ đấy. Đó! Chọn lựa tư tưởng.*]

Vì sao phải bắt đầu từ tư tưởng?

- Tư tưởng sẽ quyết định hành vi của quý vị.

[Có đúng không ạ? Bạn nghĩ thế này thế khác thì cuối cùng hành vi của bạn phải theo thế đúng không ạ?]

- Hành vi quyết định tập quán (hay thói quen) của bạn.

[Hành vi làm nhiều thì cuối cùng thành thói quen, hay còn gọi là tập quán đấy.]

- Tập quán hình thành tính cách một con người.
- Tính cách quyết định vận mạng của con người .

[Cho nên mới tại sao gọi là “tính mệnh”, bạn thấy không ạ? Tính cách của bạn nó sẽ hình thành nên cái mệnh của bạn.

Tính cách thì quyết định vận mệnh, điều này tôi đã ví dụ rất nhiều. Một người tính nóng nảy, một người tính hiền lành đi ra đường, cùng bị xe máy nó xô vào. Người tính nóng nảy trợn mắt chửi lại cái người đâm xe, có khi nó tức lên, nó rút con dao đâm cho một nhát - chết. “Tính” ra “mệnh”. Nhưng mà cái người hiền lành thì sao? Bị xô vào cái, “thôi, em cứ xin lỗi anh, tất cả em sai hết rồi, em xin lỗi anh”, thì thôi được tha, thì được sống. Cho nên “tính” với “mệnh” là đi liền với nhau. Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Con người có thể hạnh phúc hay không, từ chỗ nào thì có thể thấy được? Tư tưởng là chọn lựa quan trọng!

[Vì tư tưởng quan trọng như vậy. Cho nên là Đảng Cộng sản Việt Nam là cơ quan quyền lực tối cao có cơ quan gì hỏi các bạn? Cơ quan gì ạ? Ban Tư tưởng Văn hóa Trung ương. Chúng ta vẫn nói chọn lựa đúng là cuộc đời hạnh phúc, nhưng chọn lựa của bạn lại bắt đầu từ tư tưởng. Vì tư tưởng quyết định hành vi mà. Cho nên bắt đầu phải từ chọn lựa tư tưởng đầu tiên].

Các bạn! Tư tưởng, quan niệm hiện tại của quý vị thuộc vào trạng thái nào?

Tôi thường hay hỏi bạn bè:

- Bạn có phải là con cháu của Viêm - Hoàng phải không?

Sao không có âm thanh gì vậy? Các bạn! Quý vị không biết hiện tại mình đang ở ngay trong “Vạn tánh tông từ” hay sao? Cho nên tất cả tổ tông đang chờ đáp án của quý vị, họ sắp rơi lệ rồi.

[Viêm - Hoàng là hai vị hoàng đế từ thời sơ khai cổ đại của Trung Quốc. Đó, thế còn đối với chúng ta thì gọi là gì? Con cháu Lạc Hồng. Đúng không ạ? Vâng! Rõ ràng, ví dụ Việt Nam chúng ta là có lịch sử 4000 năm lịch sử hoành tráng như thế. Nhưng mà bây giờ nhiều khi hỏi đến Trương Định là ai? Chả ai biết. Nhà mình ở phố Trương Định, nhưng không ai biết; nhà mình ở phố Trương Hán Siêu, cũng không biết; nhà mình ở phố Hoàng Hoa Thám, cũng không biết. Quên hết cả, không có nhớ gì đến tổ tông cả, vậy thì lấy cái gì ra để tự hào dân tộc?

Bạn có biết nước Nga mấy năm trở lại đây Putin đều cho tổ chức lễ kỷ niệm về chiến thắng Phát-xít rất to. Để ông làm gì thế? Để cho tất cả thế hệ thanh niên của Nga phải nhìn thấy một cái lịch sử hào hùng của cả cái đất nước Nga này, mà phải cố gắng để phấn đấu.

Bây giờ thì chúng ta đây ạ, hỏi một loạt, chả ai biết ai là ai, chả ai biết tổ tiên các cụ làm cái gì nữa, thôi cứ việc ta thích làm “sắc, tình, bạo, dục”, rồi là “kiêu, xa, dân, dật”. Chứ còn nếu như mà họ được biết thật, lịch sử hoành tráng như thế, phải cố gắng để phấn đấu.

Tôi nói, kể cả gia đình cũng vậy thôi: Trước đây tôi là con gái thì đáng lẽ không được đọc gia phả, thế nhưng ông nội tôi rất là quý, ngày nhỏ toàn ngủ với ông nội. Thế cho nên là cuối cùng ông mang cả gia phả ra ông cho đọc. Thế thì khi ông cho đọc thì tôi cũng thấy cả một cái lịch sử gia đình, ừ, bắt đầu cụ tổ thì có thể làm nghề đánh dậm, nhưng sau đấy đến các kị, các cụ nhà mình về sau đều chuyển sang thành Nho học, đều đi học hết, và cuối cùng có thành tích đáng kể, vậy thì mình cũng phải học chứ.

Cho nên Hoà thượng mỗi một lần làm lễ tế Tổ thì lúc đấy là cái khí thế hào hùng, cái tự hào về dân tộc cũng có. Nhưng đây thì sao ạ? “Tất cả tổ tông đang chờ đáp án của quý vị, họ sắp rơi lệ rồi”.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

- Các vị là con cháu Viêm - Hoàng phải không? Vâng! Tốt lắm!

Một đứa bé nếu như lớn lên từ nhỏ ở Hoa Kỳ, cha mẹ của chúng đều là người Trung Quốc. Sau khi lớn lên, chúng ta có thể bảo đảm máu huyết của chúng nhất định là máu huyết chánh thống của Trung Quốc, còn tư tưởng của chúng thì sao? Oh! Vậy bây giờ chúng ta kiểm điểm lại một chút xem tư tưởng của chúng có khác tư tưởng của con cháu Viêm - Hoàng hay là tư tưởng của ai khác? Các bạn! Trong lòng quý vị có đáp án hay chưa?

[Tôi xin chia sẻ thêm chỗ này:]

Nói về “Diễn biến hòa bình” là gì ạ? Là các nước đế quốc, họ muốn đánh chiếm một nước chẳng hạn. Họ không cần phải đem súng đạn đến để đánh phá gì các nước, nhưng họ sẽ chu cấp tiền cho các công chức, viên chức được học bổng. Sau đấy khi đưa sang nước ngoài được tài trợ cho toàn bộ về học hành thì họ thay cái tư tưởng. Đi học về tư tưởng dân tộc không còn.

Vì ngày ấy tôi được xem một cuốn băng tiêu đề là “Đằng sau cuộc khủng hoảng”, ai khủng hoảng? Các nước chậm phát triển, các nước đang phát triển, rồi cả thế giới khủng hoảng. Ai được lợi? Đương nhiên là giới tư bản tài chính của các nước đế quốc rồi.

Ngày trước khi tôi còn học lớp 10, bạn tôi thi đại học điểm rất cao, đi nước ngoài luôn. Thế thì sau đấy phụ thân tôi có nói:

- Rôi mà xem, đến khi đi nước ngoài về sẽ thấy rằng đây cái thân xác này vẫn là của nó, nhưng cái tư tưởng này thì nó là thằng Tây rồi, nó ở bên Tây rồi.

Ngày đấy tôi chỉ nghe được đến thế thôi, nhưng mà bây giờ khi học vào đạo Thánh hiền thì thôi quá hiểu. Đây, dòng máu vẫn là của người Trung Quốc nhưng mà cái tư tưởng có còn nữa hay không?

Các bạn phải rất lưu ý đến cái chuyện thay tư tưởng đi. Vì tôi đã xem ở trên tivi họ nói rằng những cái người họ quản lý cả một cái tập đoàn (chẳng hạn) lớn về cung cấp cái sản phẩm này. Họ có những người quản lý rất giỏi về máy tính, chỉ cần một cái click chuột của bạn ở trên máy tính, một cái click chuột.

Ví dụ: bạn đang cần mua cái tivi 65 inch, bạn click một cái là họ biết bạn chắc có nhu cầu, nhưng họ sẽ chờ đến bạn click đến cái thứ hai, cái thứ ba thì bạn có nhu cầu thật sự, họ sẽ bấm vào ngay lập tức, và họ sẽ giới thiệu luôn. Bây giờ tôi cũng thấy như thế, khi tôi vừa xem cái này một cái, lập tức là trên máy điện thoại của tôi bắt đầu chuyển đến giới thiệu đúng cái đấy lập tức. Thậm chí chồng tôi còn ngạc nhiên:

- Ô! Mình vừa mới nói xong đã có cái này chuyển đến điện thoại này

Một cái click chuột!!!

Cho nên nhiều trường hợp không phải là tự nhiên được học bổng đâu.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Xã hội ngày nay, chúng ta thấy được rõ ràng người với người xảy ra xung đột.

Hiện tại, cha con anh em có xung đột hay không? Có! Lật tờ báo ra xem có rất nhiều tình huống cha con xung đột, anh em xung đột, vợ chồng tỷ lệ ly hôn ngày càng cao. Cho nên người với người mới là xung đột.

Đoàn thể cùng đoàn thể xung đột, chúng ta xem thấy rất nhiều đoàn thể công kích lẫn nhau, phê phán lẫn nhau, xảy ra xung đột. Rất nhiều pháp viện càng xây càng lớn, vì sao vậy? Vì xung đột ngày càng nhiều, họ không xử lý kịp nên càng xây to hơn.

Vậy thì tư tưởng quan trọng hay là huyết thống quan trọng? Huyết thống không thể ảnh hưởng cả đời của quý vị, nhưng tư tưởng sẽ ảnh hưởng đến từng lời nói cử chỉ của quý vị. Cho nên làm người chúng ta phải chú trọng đến thực chất, không thể xem trọng hình thức.

Quốc gia với quốc gia thì sao? Ngày nay vừa mở báo chí ra, nếu như quý vị không thấy có chiến tranh thì quý vị sẽ cảm thấy rất vui mừng. Nhưng thực tế là hầu như mỗi ngày đều có chiến tranh xảy ra.

Các bạn! Những xung đột này là kết quả.

Nếu như mỗi ngày chúng ta nhìn thấy những kết quả này than thở thì liệu có ích gì không? Không có ích gì.

Có thể ví toàn thể giới giống như một thửa ruộng, và nhân loại ví như những cây lúa. Khi những cây lúa mọc lên chúng xiêu vẹo nghiêng ngả, quý vị có cần chửi rửa cây lúa này không? Mắng chửi hết nửa ngày nó có tốt hơn không? Không tốt lên được! Có khi sau khi mắng xong, nó lập tức liền chết đi.

“Người giác sợ nhân”: Người giác ngộ sẽ tìm ra nguyên nhân. “Người mê hoặc chỉ lo sợ cái kết quả đó”.

[Gọi là gì ạ? “Bồ tát sợ nhân, chúng sinh thì sợ quả”.

Bồ tát hiểu nhân quả, Bồ tát định làm việc gì là Bồ tát biết ngay là cái quả nó ra như thế này, nếu quả tốt thì tôi làm, nếu quả không tốt thì tôi kiên quyết không làm. Sợ nhân là phải bắt đầu ngay từ lúc định gieo nhân.

Còn chúng sinh thì mê muội, không hiểu nhân quả, hôm nay đi ra đường, ngộ nhờ chẳng may lại “tông” vào đâu thì chết. Chẳng hề nghĩ đến đây là cái nhân mình gieo là cái gì, thì nó mới ra cái đấy chứ. Hoặc ngày mai thì: lần này cơ quan có gọi là bổ nhiệm Vụ trưởng, Vụ phó, bây giờ mình phải “chạy” như thế nào đấy để cho nó được. Nếu “chạy” không

được thì sân, si lên, chỉ có sợ quả thôi, không hề nghĩ đến là phải gieo cái nhân gì?

Cho nên Tiến sĩ Thái mới giảng:]

Khi chúng ta lo lắng sức khỏe của ta sẽ không tốt, lo lắng sau này con cái không hiếu thảo. Lo lắng trước, lo lắng sau, không có chút lợi ích nào.

[Nếu chúng ta lo lắng sức khỏe không tốt thì bạn phải làm gì ạ? Bạn muốn khỏe mạnh, đông con nhiều cháu thì bạn phải làm gì ạ? Bố thí vô úy, là bạn làm gì ạ? Phóng sinh, gì nữa ạ? Ăn chay ạ! Vâng ạ, thì bạn làm cái đấy ạ.

Thế bây giờ bạn lại lo lắng con cái không hiếu thảo, thì bạn phải làm sao ạ? Trước tiên bạn phải thân giáo hiếu thảo trước. Sau đó ạ? Thì phải tích cực mà giáo dục dạy con, vì muốn dạy con thì bạn lại phải thân giáo. Nhưng mà chỉ có lo hôm nay mình còn tiền, mình còn khỏe chân, mạnh tay, nhờ ngày mai có bệnh, bắt đầu nó không hiếu thảo thì sao... Vậy sao bạn không biết gieo nhân ngay từ bây giờ?

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Chúng ta phải tìm cho ra nguyên nhân xung đột giữa người với người, giữa quốc gia với quốc gia. Chúng ta phải bắt tay vào từ căn bản thì mới có thể giải quyết được vấn đề.

Căn bản ở đâu? Ở ngay tư tưởng!

[Chúng ta chuyển sang mục 2:]

II. TƯ TƯỞNG TỰ TƯ DẪN ĐẾN XÃ HỘI BẤT ỔN

1. Tự tư là gì? Là chỉ nghĩ đến mình

Vì tư tưởng của người hiện đại, phổ biến đều là lấy mình làm trung tâm.

Lấy mình làm trung tâm nên việc thứ nhất là nghĩ đến ai? Chính mình!

2. Tự tư dẫn đến xã hội bất ổn

- Cho nên sẽ tổn người lợi mình. *[Vì sao tổn người lợi mình? Tham]*, thì dẫn đến cạnh tranh.
- Cạnh tranh lên cao thì thành đấu tranh.
- Đấu tranh nâng cao nữa? Chiến tranh.
- Chiến tranh nâng cao nữa? Ngày tàn.

Các bạn! Hiện nay quý vị thấy chiến tranh, liệu quý vị có thể đứng trung gian mà nói:

- Không được đánh nhau nữa!

Liệu có giải quyết được không? Không thể!

Vì sao có chiến tranh? Căn nguyên ở chỗ nào? Tư tưởng, thái độ của con người liền sẽ kéo theo hành vi của họ, lấy mình làm trung tâm.

Các vị, có thể là tôi nói như vậy các vị nghe không tường tận, cho nên tôi dùng một so sánh tương đối dễ hiểu hơn để các vị thấy:

Hiện tại quý vị lấy một cục kẹo socola thật ngon. Người đầu tiên quý vị nghĩ đến là ai?

[Các bạn nào mà chưa học thì tôi xin hỏi, chưa bao giờ học Đệ Tử Quy bài này. Khi các bạn có một thanh kẹo sôcôla thật ngon, người đầu tiên các bạn nghĩ đến là ai? Bạn nào gơ tay tôi xem với ạ!]

Vâng ạ! Mời bác ạ, vâng. Vâng ạ, “nghĩ đến con cháu mình”, bác rất thành thật, trong này thì thầy Thái cũng sẽ nói thế. Đây là người ngoài 70 nghĩ đến con cháu mình.

Các bạn ai cho tôi một ý kiến thứ hai ạ? Có không ạ? Hải vậy nào? Nếu con có một thanh kẹo sôcôla thật ngon, thì người đầu tiên con nghĩ đến là ai? Vâng ạ! Thế tốt quá! Chứ không phải con nghĩ đến bạn gái đúng không?

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Vừa rồi chúng ta nói “Làm người phải thành tín”.

Người đầu tiên nghĩ đến là ai? Tốt. Có lần trong lúc giảng dạy, tôi hỏi thì có ba đáp án:

Có một người thanh niên khoảng 30 tuổi ngồi ở hàng ghế đầu, anh ấy nói:

- Ăn liền.

[Nghĩ đến mình thì: “ngon quá, ăn liền”.]

Anh ấy rất thành thật.

Ở hàng ghế sau có một cô khoảng bốn mươi mấy tuổi, cô ấy nói:

- Để cho con cái ăn.

Ở hàng ghế sau có một vị phụ huynh khoảng sáu mươi, bảy mươi tuổi, ông nói:

- Dâng lên cho cha mẹ ăn trước.

Các bạn! Người nào là có hàm dưỡng văn hóa? Ai? Ba mươi mấy tuổi, bốn mươi mấy tuổi hay là sáu mươi mấy tuổi?

Sáu mấy tuổi à? Có thể người sáu mươi mấy tuổi đó là người không biết chữ, còn người ba mươi mấy tuổi có thể là người tốt nghiệp đại học thì sao?

[Vậy ai là người hàm dưỡng văn hóa?]

Cho nên học lực cao không thể nói họ có văn hóa, không thể nói họ hiểu được CÁCH LÀM NGƯỜI. Tôi thường hay hỏi các bạn nhỏ, tôi nói:

- Tốt nghiệp đại học có văn hóa không?

Chúng lập tức nói:

- Có.

Tôi hỏi:

- Bất hiếu với cha mẹ có văn hóa hay không?

Chúng liền nói:

- Không có.

Tôi nói:

- Tốt nghiệp đại học mà bất hiếu với cha mẹ, có văn hóa không?

Chúng không thể trả lời được, đã bị tôi đặt câu hỏi để gạt rồi!

[Cho nên cái người mà học lực cao chưa chắc đã hàm dưỡng văn hóa.]

Cho nên nhận biết của con người sai lầm, còn thật sự có sự hàm dưỡng đạo đức văn hóa thì ngay trong khoảng một niệm của quý vị liền thấy được.

Ba mươi mấy tuổi, niệm đầu tiên là nghĩ đến chính mình, cho nên tự tư.

Bốn mươi mấy tuổi thì nghĩ đến con, có đúng không? Người đương thời thẳng thắn mà nói: “đúng”. Nếu như quý vị quay ngược về 200 năm trước, nếu làm như vậy, quý vị sẽ bị người ta cười, người ta cảm thấy quý vị không có trí tuệ. Vì khi quý vị có đồ ăn ngon mà đưa cho đứa con trước, thì quý vị đã cho con mình một điển phạm sai lầm. Vì sao? Chúng sẽ nghĩ đến ai là người quan trọng nhất? “Ta là người quan trọng nhất”. Chính là quý vị đang nuôi lớn lòng tự tư của chúng rồi.

[Ta vẫn cứ hàng ngày nuôi lớn lòng tự tư của con trẻ, mà ta không hề phát hiện ra. Đến khi về sau, về già ta lại trách nó rằng “không biết nghĩ gì đến bố mẹ, đến ông bà, đến tổ tông”].

Nếu như cục kẹo socola này mang đến cho ông bà, đứa nhỏ ở bên cạnh xem thấy ông bà mỉm cười thật tươi, chúng sẽ rất cảm động. Như vậy quý vị đã trồng cho chúng cái đạo làm người rồi.

[Vì sao như thế? Bởi vì trong lúc hành xử như thế, thầy Thái nói là phải dạy cho chúng nó biết nghĩ đến ông bà, cha mẹ trước. Có phải quý vị thềm ăn cái kẹo này? Mà chính là quý vị đang thành tựu cái tâm hiếu cho chúng. Còn nếu như quý vị cũng lại còn tha hồ nào gắp cho con cho cháu,

nào tất cả mọi việc quý vị cho nó hết, thì cuối cùng nó sẽ trở thành tự tư, nó sẽ trở thành chỉ có mình ta là quan trọng nhất.

Cho nên Bác Hồ mới dạy chúng ta là gì ạ? “CHỈ CÔNG, VÔ TU”. Khác với tự tư, chỉ công là chữ “chỉ” có nghĩa là cùng tốt, chữ “công” này là vì mọi người, đây chính là hy sinh phụng hiến đến cùng tốt, vô tư.]

Từ sự việc này, chúng ta phải cố gắng bình lặng suy xét.

Nhiều tự tư là chịu ảnh hưởng của chủ nghĩa tư bản, cùng với chủ nghĩa “công lợi”, (chỉ vì lợi mà làm, làm cái gì cũng vì lợi).

[Tôi trước đây rất chiều con. Nhưng đến khi bắt đầu tôi học đạo Thánh hiền, quay trở lại, thì mỗi một lần chúng mang đến cho tôi, ví dụ có một món gì ngon chúng mang đến cho tôi, chồng tôi thì cứ:

- Thôi bố mẹ không cần, bố mẹ ăn thế nào cũng được, bố mẹ không cần, con cứ lấy đi, con cứ lấy xe ô tô mà đi đi, con cứ đi đi bố mẹ không cần. Nếu cần thì bố mẹ đi nhờ chị Hằng.

Tôi bảo:

*- Không được, khi con nó đã như thế thì ông phải như thầy Thái dạy “phải **thành tựu tâm hiếu** cho nó”, thì nó mới có phước. Còn lúc nào cũng nghĩ đến chúng hết: Nhà cửa, xe cộ rồi, nó có cố gắng nó mua cái gì về rồi thì cũng không ăn, không lấy, đều nhường cho con cả. Bạn đã cho con mình một điển phạm sai lầm.*

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Các bạn! Hiện nay người bị ảnh hưởng của chủ nghĩa “công lợi” chiếm nhiều không? Số lượng này không ngừng thêm lớn. Các bạn! Có nên tiếp tục tăng thêm không? Nếu như tiếp tục tăng nữa sẽ dẫn đến thế nào? Tiếp tục diễn biến không thể dừng lại. Không thể nào.

[Rồi các bạn sẽ mong muốn cái gì? Ngày tàn à? Thầy Thái bảo bạn, các bạn phải quán trước 10 bước cơ mà, các bạn phải quy hoạch được cả cuộc đời cơ mà, vậy thì cái động tác ngày hôm nay các bạn làm có nghĩ đến ngày mai không? Cũng như người cha, người mẹ cho con đi học ở Mỹ, thương nhớ con vô cùng, “Con đi xa muôn dặm; Lòng mẹ ở cố hương”.

Vô cùng thương nhớ con như vậy. Thế đến khi sang bên đấy thì sao? Tất cả nó tính tiền hết, đây nhé, cha mẹ ăn hóa đơn chừng này, chừng này tính hết. Nó học cách của người phương Tây.

Trước đây tôi có dịp đi Thụy Sĩ, thế thì khi đi sang thì cả tốp hôm đấy là cùng nhau đi ăn buổi học đầu tiên. Nhưng buổi này thì không được tài trợ, là vì sao? Họ cho mình vào tiền vào hết cái tiền học phí mình đã bỏ “bị” rồi.

Thế thì đến khi đi ăn có cả Tây, cả ta. Đến lúc trả tiền là mình lờ đi, mình giả vờ mỗi người một việc, thì vị Tây kia phải chịu. Cuối cùng vị ấy có chịu không? Vị ấy không chịu, đến khi về vị ấy mang hóa đơn ra vị ấy chia đều. Đây là cái cách sống của phương Tây.

Cho nên nếu như bạn sớm biết như có ngày hôm nay, rằng con bạn nó sẽ tính với bạn từng hào từng xu, thì ngày hôm trước khi bạn dạy nó, bạn phải để ý đến cái việc là “thành tựu tâm Hiếu” cho con.

Không phải cái gì cũng gọi là:

- Thôi con ơi, nhất con, con ăn đi, cha mẹ thương con lắm, cha mẹ khổ một tí cũng không sao. Hy sinh đời bố mẹ, củng cố đời con.

Một điển phạm sai lầm!

Nếu sớm biết có ngày hôm nay, là nó sẽ tính với bạn từng hào, từng xu.

Trước đây tôi chưa học đạo Thánh hiền, tôi còn nhớ, có lần tôi ốm cư sĩ Trung đi đến chỗ hiệu thuốc Xuân Thảo cắt về cho tôi một thang thuốc năm mươi nghìn:

- Mẹ đưa con năm mươi nghìn.

Nhưng bây giờ thì sao? Toàn bộ từ thuốc men, từ sữa đường, từ bất kể cái gì bố mẹ dùng đều cúng dường hết. Bạn thấy gặp đạo Thánh hiền có may mắn không? Quá may mắn!]

Cho nên giải quyết xung đột căn bản phải bắt đầu từ đâu? Từ tư tưởng của con người.

[Nếu bạn không vì cái ta này nữa, bạn không tham nữa, thì lập tức mọi việc đều được giải quyết. Còn tranh giành nữa không? Không còn tranh giành.]

Có bạn cũng chia sẻ với tôi về chuyện gia đình, vợ con, chồng con, rồi các thứ này khác, nọ kia ... Nói đến câu thứ nhất, tôi giải thích; rồi nói đến câu thứ hai, tôi giải thích; nói đến câu thứ ba, vẫn nói.

Tôi liền bảo:

- Nếu con còn vẫn cứ tiếp tục con đúng người sai thì từ giờ trở đi cảm không được gọi điện cho bà nữa. Học mãi rằng “với người không tranh, với sự không cầu” rồi cơ mà.

Thế xong rồi là tôi cảm thấy là rất là hoan hỷ, là về sau cái bạn này bạn ấy nhận ra, bạn ấy làm được những thứ ngoài cả mong đợi của tôi. Thế cuối cùng tôi kết luận lại một câu là gì:

- Con là một học trò xứng đáng của Tiên sĩ Thái và Không lão phu tử, vì con mặc dù tập khí như thế, nhưng rồi cuối cùng con vẫn nhìn thấy đường đạo, và con vẫn đi theo đường đạo.

Chúng ta chuyển sang ý:]

3. Tự tư dẫn đến “Ngày tàn”

Chúng ta thường hay nói: “Chiến tranh có thể không đến thân ta, ngày tàn ta cũng không nhất định nhìn thấy”.

Rất nhiều người có cách nghĩ đối với ngày tàn như thế nào? Cảm giác có thể thấy quả bom hạt nhân phát nổ, địa cầu hủy diệt, thì gọi là ngày tàn.

[Trước đây chúng ta cứ thoi thóp lo sợ về cái ngày 12/12/2012 sợ cái trái đất này nó hủy diệt đấy. Nhưng đấy không gọi là ngày tàn.]

Kỳ thật tục ngữ thường hay nói đến “Sống không bằng chết”, càng thống khổ, đây mới gọi là ngày tàn. Đời sống như thế nào khiến cho quý vị sống không bằng chết? Quý vị có kinh nghiệm hay không?

[Có ai có kinh nghiệm không ạ? Có không ạ? Đó. Người thì, tôi ví dụ nhé, chồng thì đi với gái, rồi phá gia chi tử, rồi về đánh đập vợ con, sống không bằng chết. Người thì con hư, ăn trộm, ăn cắp, rồi vào tù, rồi nợ nần, rồi xã hội đen xông đến, ngày nào cũng lo nơm nớp rằng: trước tiên nhẹ là ném mắm tôm, xong nữa là ném đến các thứ khác, ngày nào cũng nơm nớp lo sợ, không dám nhìn mặt ai. Đây ạ, sống không bằng chết.]

Quý vị có kinh nghiệm này không? Xem ra thì không có. Vậy thì các vị đều rất có phước báo.

Nhiều người có con ở bên ngoài mỗi ngày làm xằng làm bậy, phụ huynh đó mỗi ngày lo lắng không an, đúng là đau khổ sống không bằng chết. Ngay khi đạo đức suy đồi, đó là ngày tàn thật sự đã đến.

[Vâng ạ, chúng ta vừa kết thúc nội dung “Xã hội hiện nay bất ổn do đâu?”. Điều do tư tưởng tự tư mà ra. Tự tư là chỉ nghĩ đến mình nên dẫn đến tổn người để lợi mình, tổn người lợi mình dẫn đến cạnh tranh, lớn hơn nữa là đấu tranh, lớn nữa là chiến tranh và cuối cùng là ngày tàn. Ngày tàn chính là lúc đạo đức suy đồi, đó là ngày tàn.

4. Nguyên nhân của tự tư

[Đã phát hiện được là nguyên nhân của xã hội bất định, nguyên nhân của gia đình tan nát, nguyên nhân của thế giới gọi là bất ổn, ngày tàn là do tự tư. Vậy thì bây giờ chúng ta sẽ đi đến nguyên nhân của tự tư,

Thứ nhất: Nuông chiều quá mức

Cha mẹ, ông bà luôn nhường trước cho trẻ mọi điều kiện về vật chất. Ở bài trước chúng ta đã đưa ra một ví dụ 1 cục kẹo socola thật ngon, thì từ cha mẹ đến ông bà đều nhường cho trẻ trước, cái gì ngon nhất, tốt nhất đều nhường con trước. Điều này đã làm chúng chỉ có nghĩ đến “chỉ mình là quan trọng nhất” nên hình thành tự tư.

Thứ hai: Là do cha mẹ thuận theo tập tánh tham hay còn gọi là dục vọng của trẻ từ nhỏ

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Ở Tứ Xuyên, có một đứa bé 13 tuổi nấu cơm cho cha mẹ ăn. Cha của chú ăn xong thì liền chết ngay. Nhà rất nghèo, không có tiền để làm khám nghiệm, cho nên đem chôn liền. Qua một thời gian, chú nấu cơm cho mẹ chú ăn, mẹ chú ăn xong cũng chết, cũng an táng chung với cha của chú. Chú bái tế cho cha mẹ, bái tế xong không đợi lâu, lập tức đem cơm và thức ăn đổ vào thùng rác.

Thím của chú sau khi nhìn thấy, trong lòng khởi lên nghi hoặc, đứa nhỏ này vì sao đối với cha mẹ không có tâm cung kính gì hết? Rốt cuộc đứa nhỏ này đi đến nói với người thím rằng:

- Cha mẹ của con có mua bảo hiểm phải không?

Thím của chú nghe xong rất cảnh giác, lập tức báo cảnh sát xử lý. Kết quả điều tra đích thực là chính tay chú bé đã giết chết cha mẹ. Vì cái gì? Vì phí bảo hiểm của cha mẹ, mà phí bảo hiểm đó chỉ có mười ngàn nhân dân tệ, không nhiều, vậy mà giết chết đi hai mạng người. Đây không phải là sinh mạng bình thường, mà là cha mẹ của chú đó.

[Nghe đến đây chắc các bạn sẽ có những cảnh tỉnh. Nếu giả như mà sớm biết có ngày hôm nay, thì từ hôm trước ta đã phải quan tâm đến việc dạy con rồi.

Cho nên toàn bộ nội dung của bộ Đường Đến Hạnh Phúc là để dạy cho bạn làm sao đây bằng được từ nhỏ phải cắm cái gốc cho trẻ về học đạo đức thì về sau về già bạn mới có thể hưởng phước. Không những hưởng phước cho bạn mà cho chính con cái bạn, cho chính cháu bạn và cho chính dòng tộc của bạn sau này.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Vì sao chú muốn lấy phí bảo hiểm? Vì muốn đi mua một cái điện thoại.

Các bạn! Sức mạnh của dục vọng có mạnh không? Rất mạnh, khiến cho tâm trí mê muội.

Nhưng vì sao dục vọng lại lớn hủ các bạn?

Là do cha mẹ thuận theo tập tánh của trẻ từ nhỏ

Chúng ta cùng nhau phân tích một chút. Lúc nhỏ thì rất an vui, muốn chơi thứ gì thì để cho chúng chơi, muốn ăn thứ gì thì đều để cho chúng ăn, thuận theo cá tánh của chúng mà phát triển.

[Đây ạ, lúc nhỏ thì rất an vui, muốn chơi thứ gì thì để chúng chơi, muốn ăn thứ gì thì để cho chúng ăn, đều là thuận theo cá tính của chúng mà phát triển.

“Cá tánh” Tiến sĩ Thái nói ở đây cũng chính gọi là “tập tánh”, đây là phát âm theo tiếng miền Nam, còn như tiếng miền Bắc thì sẽ gọi là gì ạ? “tập tính”. Các bạn sẽ làm quen với từ “tập tánh” này nhé, sau đây sẽ còn có khái niệm “tự tánh”, mà chúng ta sẽ làm quen ở bài tham khảo bên dưới **“Thế nào là tự tánh và tập tánh”**.

Cho nên Tiến sĩ Thái giảng sao ạ? Cha mẹ đều thuận theo cá tánh của trẻ, muốn ăn, muốn chơi gì cũng được.

Đấy, nguyên nhân đấy! Vì sao thế ạ? Là bởi vì đã là con người chúng ta, không trách được, ai cũng có bốn cái đức tính xấu là “kiêu, xa, dâm, dật”. Nhà Phật nói “tham, sân, si, mạn”, không khác được.

Vì sao mà không khác được? Bởi vì với cái giác quan của con người, lúc nào bạn cũng thấy có cái ta, cái thân này là ta, cho nên cuối cùng tham rồi dẫn đến sân, rồi dẫn đến si.

Chúng ta vừa kết thúc hai nguyên nhân đầu của tự tư, đó là nuông chiều trẻ quá mức, chúng chưa đòi đã cho và thứ hai là thường thuận theo tập tánh tham sân si của trẻ ngay từ nhỏ. Ngày mai chúng ta sẽ học tiếp nguyên nhân thứ ba của tự tư, đó là: Cha mẹ thường dạy con bằng vật chất hóa.

Vâng ạ thời gian của chúng ta đã hết, bài học của chúng ta tạm dừng ở đây.

Chúc bạn:

Thuộc lòng Đệ Tử Quy,
Hành đúng từng câu chữ,

*Nội hóa tâm cung kính,
Là bạn được thân người.*

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào bài học ngày mai. Xin cảm ơn!]